

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.262 van 30 april 2015
in de zaak A. 215.403/XIV-36.329**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Benoit Dhondt
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 25 maart 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 139.028 van 23 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 31 maart 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoekster heeft de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011

van het Europees Parlement en de Raad inzakenormenvoor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, en van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het enige middel is in die mate een nieuw middel dat niet voor het eerst kan worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie. Artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 heeft geen rechtstreekse werking in het Belgische recht. Verzoekster voert een schending aan van artikel 13 van het EVRM, doch zij laat na uiteen te zetten op welke wijze deze bepaling zou zijn geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster tijdens haar gehoor voor de commissaris-generaal slechts zeer summier heeft verwezen naar haar verkrachting en miskraamen dat zij naar aanleiding van het beroep tot nietigverklaring geen argumentatie heeft ontwikkeld aangaande de groepsverkrachtingen en haar zwangerschap. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen was er dan ook niet toe gehouden om er nader op in te gaan en verzoekster maakt geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig april tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams